

[Arbejdsministeren]

et vigtigt supplement hertil, idet de tjener til at tilknytte og fastholde de unge til arbejdsmarkedet.

I begrundelsen for spørgsmålet siges, at der ikke med afsættelsen af midlerne fulgte nogen praktiske anvisninger om anvendelsen af disse midler. Det er rigtigt, men det fremgår af loven, at sådanne retningslinjer fastsættes af undervisningsministeren, indenrigsministeren og arbejdsministeren. Følgende retningslinjer er allerede fastsat:

Indenrigsministeriets cirkulære af 25. oktober 1977 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

Undervisningsministeriets cirkulære af 4. november 1977 om uddannelsesmæssige foranstaltninger mod ungdomsarbejdsløshed i kommuner og amtskommuner.

Arbejdsministeriets cirkulære af 15. november 1977 om ydelse af tilskud til private virksomheder ved beskæftigelse af unge.

Arbejdsministeriets skrivelse af 21. december 1977 vedrørende iværksættelse af beskæftigelsesarbejder og beskæftigelsesprojekter for unge i henhold til § 97 a i arbejdsformidlingsloven.

For yderligere at følge disse skriftlige retningslinjer op er der under undervisningsministeriet oprettet en sektor vedrørende ungdomsarbejdsløshed samt nedsat 3 kontaktudvalg, bl. a. med deltagelse af de kommunale organisationer.

Kontaktudvalgene, der vedrører ekstraordinære lære- og praktikpladser, amtskommunale kurser og kommunale aktiviteter, skal følge de forskellige ordninger, herunder bl. a. afgive indstilling til undervisningsministeriet om forløbet af indsatsen.

Under arbejdsministeriet er oprettet et beskæftigelsessekretariat, der ud over at varetage de særlige ordninger under arbejdsministeriet, tillige skal varetage en koordinerende funktion i forhold til andre ministerier og kommuner. I tilknytning til dette sekretariat er desuden nedsat et rådgivende udvalg, som har til opgave at vurdere den samlede effekt og behovet for justeringer og samordning af aktiviteterne vedrørende bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. I udvalget er bl. a. de kommunale organisationer og arbejdsmarkedsorganisationerne repræsenteret.

Jeg er ydermere bekendt med, at der også i Kommunernes Landsforening og Amtsråds-

foreningen er sket en styrkelse af disse organisationers vejledende og koordinerende indsats over for kommunerne og amtskommunerne.

Jeg vil endelig henlede opmærksomheden på, at ifølge indenrigsministeriets lov af 14. september 1977 skal kommuner og amtskommuner regelmæssigt indberette om påtænkte og afholdte foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Den næste indberetning påtænkes foretaget i midten af 1978.

Til undervisningsministeren (24/1 78) af:

Ingolf Knudsen (CD):

»Vil ministeren medvirke til, at alle studielån ydes som statsgaranterede lån til en rentesats på 6 pct., således at differencen op til markedsrenten afholdes som statsudgift, samt oplyse, hvad de økonomiske konsekvenser af forslaget vil være, når hensyn tages til, at den høje bankrente er fradragsberettiget for låntageren og dermed nedsætter skatteprovenu- et, samt at staten for øjeblikket må indfri mange uddannelseslån, som staten har kauti- oneret for?«

(Spm. nr. 391).

Begrundelse.

Ministeren har i den forløbne uge søgt bl. a. radikal tilslutning til et statsligt tillægslån for unge under uddannelse på 1.000–2.000 kr. til 10 pct. forrentning. Med baggrund i de store renteudgifter, som unge under uddannelse må afholde i forbindelse med optagelse af uddannelseslån, ønsker centrumdemokraterne at medvirke til et øjeblikkeligt initiativ for at få rentebyrden for de unge nedsat. I forbindelse hermed forudser vi tillige forslag, som sikrer et rimeligt indseende med, at de unge passer deres uddannelse/studier. Det skal også anføres, at centrumdemokraterne betragter investeringer i uddannelse som lige så vigtig og lige så givtig som investering i fabrikker og maskiner.

Besvarelse (31/1 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har i anledning af foranstående spørgsmål indhentet følgende udtalelse af 30. januar 1978 fra Statens Uddannelsesstøtte,